

Hví verja kommunurnar ikki SEV?

Jákup Suni Lauritsen, fyrrverandi nevndarformaður í SEV

Kommunurnar - eigararnir tuga, meðan mikrofonhaldarar lata grammar handilsmenn, sum vilja framat ognunum hjá SEV, hegla okkara elfelag niður í royndunum at fáa fatur á fólksins elfelag, sum í veruleikanum eigur lívið í menningini av okkara samfelag

Hví hava kommunurnar, eigararnir av SEV, onga rødd í almenna kjakinum, ið stendur upp fyri henda felagsskapin, sum í meira enn 70 ár hevur verið grundarlagið undir allari menning av føroyska samfelagnum.

Kommunurnar stovnaðu SEV, men tú hoyrir ikki ein einasta borgarstjóra fara “all in” at verja borg, tá grammir, bæði heimligir og útlandskir oljusjeikar, í almenna rúminum royta okkara hønu, sum verpur gullegg, meðan hon enn er livandi. Ringur fuglur drítur í egið reiður, verður vanligast sagt um svikalig fólk, sum ikki

hava rygg at standa ímóti, tá onnur lasta teirra t.d. upphav – ella í hesum færum teirra ogn. Um eigararnir sjálvir ikki eru sannførdir um framtíðina hjá sínum egna barni, ja so stendur illa til hjá SEV.

Felagsskapurin, sum hevur tryggjað orku til allan privatan og vinnuligan framburð í Føroyum, ja út til hvønn einasta borgara, yvir fjøll og sund, ja út í hvønn krók í landinum, sær út til at standa fyri falli.

SEV hevur ongantið havt nakran góðan í almennu pressuni, sum heldur mikrofonini fyri handilsmonnum. Teir ætla sær inn á elmarknaðin at vinna pengar burtur úr okkara samhaldsføstu elskipan, og tá kann eg siga tykkum, at prísurin fer upp.

Handilsmenninir vilja nevnliga tjena sína pengar frá stóru góðu kundunum, meðan SEV so kann fáa restina – elnetið og koblingsstøðir, sum skulu flyta orkuna út til kundarnar hjá handilsmonnum, og til útoyggjarnar, útjaðarin – ja, øll veikari øki í samfelagnum, sum í dag fáa tryggja elveiting, júst tí vit hava eina samhaldsfasta skipan. Veitingarskyldan og veitingartryggin hjá SEV hava øll árin tryggað bæði vinnulívi og privatum streym í kontaktina døgnið runt, alt árið.

SEV brúkar allan vinningin til nýggja íløgur, so at vit framhaldandi kunnu menna okkara felags elskipan. Handilsmenninir hava ein heilt annan hugburð, teir vilja nevnliga tjena pengar, og tað eru pengar, sum vit ongantið síggja aftur.

Tað er nú lógið, at kommunur ikki verja sítt egna barn.

Er SEV á rættari kós?

Annfinn Brekkstein býráðslimur fyri Sambandsflokkinn í Tórshavnar Kommunu

Fráboðanin hjá SEV um prishækkingar fer ikki at skunda undir at leggja um frá olju til vind og náa grøna málinum í 2030 - tvørturímóti.

SEV ætlar at hækka elprísinn við 18 oyrum komandi 2 árin - 10 oyru í 2019 og 8 oyru í 2020, altso miðal brúkarin skal gjalda einar 1.350 kr. meira um árið, íroknað mvg og fast gjald.

Prísvøksturin verður sostatt upp á heili 12,8% hesi 2 árin.

Spurningurin er um hesar prishækkingar eru nóg mikið at forsvara ella forrenta eina útbygging, sum kemur at kosta umleið 2,2 milliardir krónur, tá henda orkuverkætlan er fult útbygð.

Hesar prishækkingar og óvissa kann hava við sær, at fólk steðga á við m.a. at fáa sær grønar orkuloysnir, tí elprísurin sær út til at hækka ótálma.

Fram til 2030 fer ikki at loysa seg fíggjarliga at leggja um til grøna orku, men heldur at halda fast við oljufyringina, tí tað er bíligari at brenna svartu olju enn at skifta yvir til grøna orku.

Hetta, sum hendir í SEV skundar ikki undir at leggja um frá olju til vind og náa grøna málinum í 2030 - nú er ein dempari og mótvilji lagdur á menningina, sum vil nakað.

hesi seinnu, sum eg eri áhugað í. Teimum, sum ynskja sær at verða verandi í Føroyum. At gerast ein partur av samfelagnum, og vónandi eisini at fjølga um samfelagið.

Hava vit nóg góðar umstøður at taka ímóti hesum fólki í dag? Ein kann til dømis spyrja seg sjálfan, um tað er nóg gott, at útlendingar, sum koma til Føroya, í alt ov lítlan mun fáa brúkt sína útbúgving. Er tað nóg gott, at útlendskir pápar og mammur, mugu liva í óvissu í fleiri mánaðir, áðrenn tey vita, um tey sleppa at búgva saman við børnum sínum? Er tað nóg gott, at hesi mugu bíða í mánaðir, tí at umsóknin um uppihaldsloyvi liggur í eini ovurstórari rúgvu av umsóknum á einum skrivaraborði í Danmark?

Nei, skulu vit skapa fullgóðar umstøður fyri tey, ið velja Føroyar sum nýtt heimland og familjur teirra, mugu vit sjálvi fáa ræðið á økinum. Tað verður arbeitt við at yvirtaka økið, og tað fegnast eg um. Vónandi ber arbeidd skjótt á mál, tí viðurskiptini í Føroyum og í Danmark eru so ymisk, at eg meti, at uppgávan verður loyst best í nærumhvørvinum.

Men hóast økið enn ikki er yvirtikið, so er tað einki, sum forðar okkum í, at arbeiða meiri málrættað við integrasjón. Bæði áðrenn og aftaná at økið er yvirtikið, eiga vit at gera alt tað vit kunnu, til tess at fáa tey, sum eru komin til landið, at trívast her. At læra tey málið, at virða vitan og eginleikar teirra og sum heild at savna partarnar í heildina.

Ein týðningarmikil liður í arbeiðinum við góðari integrasjón er undirvísing í føroyskum. Herfyri setti eg Rigmor Dam, landsstýrskvinnu, ein fyrspurning um hetta týðningarmikla økið. Rigmor Dam vísir í svari sínum millum annað á, at undirvísarar í føroyskum fyri tilflytarar eru ørkymlaðir

um, at tað ikki er møtiskylða, tí nógvir tilflytarar arbeiða nóg og ofta um kvöldið, og tí er ringt at raðfesta skúlagongdina. Møtiskylða er ein háttur at gera tað uppá, men vit eiga fyrst og fremst at birta hugin við at vísa á teir fyrmunir, sum standast av at duga málið. Tá allir partar ynskja at luttaka, skapa vit bestu karmarnar fyri úrslitum.

Integrasjón er eitt felags mál, og tí haldi eg eisini, at vinna, ráð og borgarar eiga at taka felags lógvatøk um at røkka málinum. At til dømis Menta- málaráðið og Uttanríkis- og Vinnu- málaráðið í samráð við arbeidsgevarar og tilflytarar finna útav, hvat skal til fyri skapa góðar móguleikar fyri at luttaka í føroyskt undirvísing kring alt landið. Eisini er neyðugt við skikkaðum undirvísarum og rætta tilfarinum til undirvísing.

Vit eiga tí framhaldandi at arbeiða fyri, at integrasjónin, eisini undirvísing í føroyskum, skal eydnast. Og við væl eydnaðari integrasjón meti eg, at tilflytingin við sínum fjølbroytni bara kann gagna føroyska samfelagnum.

Integrasjón, tungumál og fjølbroytni

Kristianna Winther Poulsen, lögtingskvinna fyri Javnaðarflokkinn

Integrasjón merkir upprunaliga at savna fleiri partar í eina heild. Í samfelagshøpi brúka vit orðið fyri, at menniskju finna eitt felags stev í umhvørvinum, har tey liva. Og vit hava góðar móguleikar fyri væl eydnaðari integrasjón í okkara samfelag.

Seinastu árin hevur talið av fólki, sum eru flutt til Føroya og sum koma frá londum uttan fyri Norðurlond, verið vaksandi. Í 2017 fingur 846 persónar uppihaldsloyvi í Føroyum og av hesum fingur 71 varandi uppihaldsloyvi. Meginparturin av teimum, sum søkja um fyrbils uppihald, koma í arbeiðsrindum, meðan varandi loyvi, serliga verða givin í sambandi við familjúsameiningar. Og tað eru serliga

in.fo

fyrst og fremst